

متن پرسش

استاد عزیز سلام: ۱. آیا اعتقاد به خدا و درک خدا ذاتی است همانند بدیهیات؟ ۲. اگر اعتقاد به خدا ذاتی است پس چرا برخی شک می کنند و ما یا برای اثبات خدا دلیل می آوریم؟ ما که برای بدیهیات دلیل نمی آوریم و نیازی هم به دلیل نیست چون واضح و روشن هستند، حال چگونه است که خداوند نیاز به اثبات دارد؟ ۳. چه تفاوتی بین بدیهیات که ذاتی انسان هستند و اعتقاد به خداوند هست که برای بدیهیات دلیل نیازی نیست اما برای اثبات خدا دلیل نیاز هست؟ لطفا تفاوت این دو را بیان کنید. ۴. از طرفی می دانیم که همه از خدائیم و وجودمان و علت اصلی وجودمان خداست به همین دلیل باید ذاتا به خدا همانند بدیهیات علم داشته باشیم، پس چرا وجود خداوند را اثبات می کنیم و چرا برخی به خداوند ایمان نمی آورند و کافر هستند؟ مگر ذاتی نیست؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اعتقاد به خداوند فطری است و از جهتی با بدیهیات متفاوت است. زیرا بدیهیات در دسترس هر انسانی در هر حالتی هست. ولی فطریات ابعاد متعالی و برتر هر انسانی است و هرکس به اندازه‌ای که از عوامل غفلت از فطرت فاصله بگیرد، فطریات خود را احساس می‌کند و دستورات شریعت در همین راستا است. موفق باشید